

**Tractatus Juridicus Ad Librum III. Decretalium Gregorii IX.
Clericorum in communi, nec non Prælatorum, ac
Capitulorum in specie obligationes, & jura complectens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

§. II. In quibus actibus Prælatus consensum Capituli requirere, & sequi teneatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63800](#)

- verum manet, actum expeditum esse cum Consilio, quod monet sapiens Eccles. 32. quamvis non secundum Consilium, quod jura non requirunt. cap. 7. de Arbitr. cap. 1. de Capell. Monach. cap. ult. de Regul. l. 5. f. Papinianus ff. de administr. Tut. Econtra, ubi requiritur ad aliquem actum expediendum Consensus Capituli, non sufficit, quod Prælatus Sententias Capitularium rogatas auscultet, sed quod major pars concluderit, id omnino sequi tenetur, secus actus à solo Prælato gestus invalidus est. cap. 1. h. t. & ratio hæc esse potest, quod, si actus sine Consilio expeditus, ubi id requirendum est, omni labore firmitatis caret. cap. 4. h. t. quanto magis actus sine consensu expeditus omni labore destituetur.
2. Sciscitaris, ad quid consilium Capituli, si illud Prælatus sequi non tenetur? Respondeo, id frustra haud quam fieri, sed utile omnino esse ex eo, quod, auditio Capitularium sen-
- tentiis, præcipitantiæ occurrit, si nimis Prælatus secum exploret, an expediat sibi consilium juxta l. 2. f. ult. ff. Mandati. & ita, licet non cogi, saltem prudenti Capitularium deliberatione moveri possit ad amplectendum, quod forte solus minus consulto fecisset. Facilius enim invenitur, quod à pluribus queritur, ait Innocent. I. in cap. 3. dist. 20. & integrum est judicium quod plurimorum Sententiis confirmatur. c. 5. dist. 64. adeò, ut Justiniano teste in l. fin. C. de fideicommiss. per ampliores homines perfectissima veritas reveletur, & ideo unius etiam consilium responsum non sit arg. cap. 12. dist. 31. ubi solus Paphnutius in Nicæna Synodo consilio suo, & rationibus à se propositis reliquos PP. omnes à concepta sententia dimovit, & in suas partes traxit, ne scilicet Presbyteris usus uxorum, quas ante Ordinationem duxerant, prohiberetur, ad evitanda scandala, & fornicationis pericula.

§. II.

In quibus actibus Prælatus consensum Capituli requirere, & sequi teneatur?

S U M M A R I A.

3. Pro Regula traditur, quod consensum tantum in casibus à jure expressis adhibere teneatur Prælatus. 4. Inter casus expressos est alienatio. 5. Quod quadruplicem patitur limitationem. 6. Item requirere tenetur consensum Capituli in presentatione, & collatione beneficii. 7. In unione Ecclesiastarum. 8. In Contratu Mutui, aut alia conventione onerosa. 9. Et in omnibus aliis negotiis, in quibus utriusque Prælati, & Capituli interesse vertitur. 10. Ipsum consensum debet precedere tractatus, consensus debet à collegialiter congregatis requiri, & sufficit, si pars major consentiat.

3. **C**anonistæ communiter hanc statuunt Regulam, quod Prælatus consensum sui Capituli expetere, & sequi non teneatur, nisi in casibus à jure expressis.

sis. Et ita resolvisse Sacram Congregationem Cardinalium refert Piascius part. 2. cap. 2. num. 8. apud Van-Espen J.E.V. part. 1. tit. 8. cap. 4. n. 5.

4. Inter casus in jure exceptos numeratur I. alienatio rerum Ecclesiasticarum *immobilium*, aut *mobiliū pretiosarum*, cap. 1. b. t. cap. 25. § 52. C. 12. Q. 2. quia interest Capituli, ne per ejusmodi alienationes status Ecclesiæ deterior reddatur, Panormit. ad cap. 4. b. t. num. 7. & nec sufficit nudus Capitularium consensus, nisi & accedat *collaudatio*, & *subscriptio*, cap. 1. § 8. b. t. quæ tamen nonnisi in alienatione perpetua, & aliis casibus singillatim à jure expressis necessaria est. Nam regulariter in qualibet dispositione sufficit solus consensus, nec requiritur Scriptura, l. 17. C. de Padis, quæ hodie etiam in pluribus locis non servatur, teste Panormit. ad cit. cap. 1. b. t. num. 4. Absentium tamen consensus, ad hunc actum non requiritur. Panormit. cit. l. num. 5. qui etiam ad cap. 1. de his, quæ fiunt à major. part. num. 15. enumerat casus, ad quos expediendos capitulares absentes vocandi sunt.

5. Hæc exceptio sequentes patitur limitationes I. in alienatione ad modicum tempus, ubi Prælatus Capituli consensum adhibere non tenetur. cap. ult. *Ne Prælat. vices suas* &c. Covarruv. var. *resolut.* lib. 2. cap. 15. num. 6. Et ideo fundos ad tempus modicum, aliis excolendos pro pensione elocare potest. II. Casu, quo Capituli consensus expectari non possit, & præsens necessitas alienationem urgeat, ut contingere potest tempore hostilis irruptionis, Prælatus validè se solo rem Ecclesiæ alienat, quia, ut ait Venerabi-

lis Beda, relatus in cap. 4. de R. J. quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum. Interim, Prælatus in defectu Capitularium, alios testes adhibere debet, qui de præsenti necessitate fidem facere possint. arg. cap. 39. C. 17. Q. 4. Panormit. ad b. t. cap. 1. num. 7. III. Nec illo casu Capituli consensus requiritur, quo Prælatus aliquam rem, v. g. domum alienat, quam non habere, quam habere, forte propter expensas in ejus conservationem faciendas, Ecclesiæ utilius esse, notorium est, utiliter enim hoc casu Ecclesiæ negotia gerere Prælatus censemur. arg. cap. 20. C. 12. Q. 2. Redoanus de bon. Eccles. non alien. rubr. 33. casu 20. Quanquam & hoc casu consultius fore, ut capituli consensum adhibeat, censeat Laymaa. ad cap. 1. b. t. arg. cap. 52. C. 12. Q. 2. IV. Donatio decimarum à Laico, qui eas ante Concilium Lateranense, ab Ecclesia in feudum accepit, alteri Ecclesiæ, quam à qua detinet, facta, solo Episcopi consensu confirmatur. cap. 7. b. t. cap. ult. C. 16. Q. 1. Ratio est, quia tali casu nil alienatur, possessum ab Ecclesia, sed potius acquiritur Ecclesiæ id, quod Laicus non injustè, sed titulo *feudi* ab Ecclesia detinuit. Et licet de rigore propriæ Ecclesiæ restituendæ forent, si tamen Laicus monitus ad id induci non possit, melius utique est, quod alia Ecclesia decimas istas possideat, quam quod cum periculo animæ detineantur. cap. 19. de Decim. quia sic saltem utilitati universalis Ecclesiæ consulitur, cujus omnes aliae membra sunt. cap. 6. C. 7. Q. 1.

II. Excipitur *præsentatio*, & *collatio* beneficii, supposito, quod illa ad utrumque, Prælatum nempe, & Capi-

tulum spectet. cap. 6. b.t. Ita, ut vocem dimidiām Prælatus, dimidiām Capitulum habeat, eo effectu, ut vox, sive suffragium Prælati solius æquivaleat Capitulo toti, vel majori illius parti. arg. l. 7. ff. de Uſuſr. accresc. ¶ l. 59. §. 2. ff. de Hæred. iſtit. Et si contingat, ut Capitulum à Prælato discordet, collatio, aut præsentatio ab alterutra parte facta non teneat, tametsi etiam aliqui de Capitulo Prælati suffragio accesserint. P. Wiestner b.t. num. 20. & alii ibidem relati.

III. Excipitur unio Ecclesiarum, maximè Parochialium, earumque fructuum, ac obventionum, quæ, si fiat alteri dignitati, vel præbendæ, aut loco religioso, putà Monasterio, Capituli consensus intervenire debet. cap. 8. ¶ 9. b.t. quia talis unio est species alienationis perpetuæ, qua successoribus Prælatis in jure conferendi, quod inter fructus Episcopales numeratur, præjudicium fieret. Eo tamen casu ne quidem Capituli consensus sufficeret, quo unio ab Episcopo vel propriæ mensæ, vel ipsi Capitulo fieret, eò quod indecens foret, in facto proprio, & ad commodum suum, authoritatem sibi præstare, sed tunc accedere deberet authoritas Papæ, ut censuit Rota in una Beruinæ beneficii 4. Junii 1608. coram Penia, nisi (ut cum aliis excipit Barbos. de Canonis, ¶ dignit. cap. 42. num. 11.) unio fiat præbendis capitularium distincte, & sigillatim consideratis. Hodie post Concilium Trid. Sess. 24. de Reform. cap. 13. Ecclesiæ Parochiales Monasteriis quibuscumque, aut Abbatii, sive dignitatibus, seu præbendis Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, sive aliis beneficiis simplicibus, aut Hospi-

talibus, militiisque Episcopus nequidem cum consensu Capituli unire potest, nisi unio fiat pro fundatione, donatione, vel conservatione collegiorum, aliorumque piorum locorum, ad fidei Catholicae defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum. Gonzalez ad reg. 8. Cancell. Gloss. 5. §. 7. num. 47. Barbosa ad cit. cap. Trid. num. 10. ¶ seq.

IV. In contractu mutui, aut alia conventione onerosa, qua Prælatus Ecclesiæ suam onerare intendit. cap. 1. de Depos. cap. 4. de Fidejuss. ¶ cap. 2. de Solut. de quo nos inferius, ubi de contractibus agemus.

V. Consensus Capituli regulariter requiritur in omnibus illis, quæ communiter ad Prælatum, & Capitulum simul spectant, vel ubi Capituli particulae interesse vertitur, vel ubi Ecclesiæ, & successoribus notabile præjudicium inferri posset. cap. ult. de M. ¶ O. ubi Gonzalez cap. 6. ¶ ult. b.t. cap. 29. de R. J. in 6. cap. 11. de Præscript. l. fin. C. de Author. præstand. Panormitan. in cap. 4. b.t. num. 7. Barbos. de Canon. ¶ dignit. d. cap. 42. apud quem plures casus excepti videri poterunt.

Nota I. in his, quæ minoris momenti sunt, ut est alienatio ad tempus facta, sufficere consensum Capituli tacitum, hoc est, si Capitulum sciat, alienationem factam esse, nec contradicat. Panormit. ad cap. 2. b.t. num. 1. Nota II. Capituli consensui debere præmitti Tractatum, quo Prælatus cum Capitulo deliberet, num hæc v. g. alienatio Ecclesiæ necessaria, aut utilis futura speretur. cap. 1. de rebus Eccles. alienand. in 6. Quoad inferiores Ecclesiæ, quæ collegiate, aut conventuales

Ec

non

non sunt, & consequenter Capitulū non habent, sufficit intervenire autoritatem Episcopi. P. Wiestner *b.t. num. 4.* Nota III. Consensum à Capitularibus collegialiter congregatis præstandum esse, nec sufficere, suffragia singulorum seorsim rogare. Ratio est, quod jura requirant consensum Capituli quā talis. *cap. 2. § 3. b.t. Clem. i. § 2. de rebus Eccles. alien.* quia id significat vox Capituli arg. *cap. 5. de Probat.* quod Canonici non ut singuli, sed in corpore congregati constituunt, arg. *cap. un. princ. Ne sed. vacant.* P. Verani *ad b.t. §. 1. num. 3.* Nota IV. Consensum

Capituli, quem jura desiderant, non necessariò debere esse unanimem, hoc est, nemine dissentiente, sed sufficere, quem pars major Capituli, habito respectu omnium capitularium præsentium (absentium non habetur ratio) præstitit. Magnif. P. König *ad tit. de bis, quæ fiunt à major. part. num. 9.* Excipe nisi, ubi agitur de singulorum capitularium interessé, tunc enim non sufficit majoritas votorum, etiam absoluta, sed singulorum consensus desideratur. *cap. 29. de R. J. in 6.* Magnif. P. Schmier *lib. 3. Tract. 1. part. 1. cap. 4. num. 105. § seqq.*

§. III.

In quibus casibus Prælatus Capituli consilium requirere teneatur?

S U M M A R I A.

11. *Consilium Capituli requirit Prælatus in negotiis minoris momenti, nisi consuetudine contraria huic legi derogatum sit.* 12. *Quomodo Episcopus in dijudicandis causis capitularium procedere debeat, ostenditur.* 13. *Capitulum potest alienationem ratihabitatione superveniente revalidare.* 14. *Solvitur objectio.* 15. *Consuetudo est irrationalis, qua Prælatus deobligatur pro omni casu à petendo Capituli consensu.* 16. *Prælati regulares conventus sui consensum non in omnibus casibus, in quibus tenetur Episcopus, requirere obligantur.* 17. *Eundem adhibere tenentur in admissione Novitii ad professionem.* 18. *Non etiam in receptione Novitii ad probationem.* 19. *Episcopi Germaniae, qui simul sunt status imperii, in actibus pertinentibus ad regimen politicum Capituli consensum non requirunt.*

11. **C**ommuniter apud Canonistas hæc regula obtinuit, quod consilium Capituli in rebus levioris momenti à Prælato requirendum sit, ut in institutionibus, destitutionibus, confirmationibus, correctionibus *cap. 4. § 5. b.t.* In exercitio jurisdictionalium, & administratione temporalium extra casum alienationis, item in statutis conder-

dis. *d. cap. 5. b.t.* In puniendis Clericis *cap. 23. dist. 86.* ferendis censuris. *cap. 1. de Excess. Prælat.* Cognitione causarum, *cap. 6. C. 15. Q. 7.* nisi consuetudine, vel præscriptione introductum sit, ut Prælatus etiam se solo ejusmodi negotia expediat, quam consuetudinem passim obtinere, testantur Stephanus Gratianus *in Disc. for. cap. 100. n. ult.*